

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg – Niemcy) – KAHL G.m.b.H. & Co. K.G. (C-197/20) i C.E. Roeper GmbH (C-216/20) / Hauptzollamt Hannover (C-197/20) i Hauptzollamt Hamburg (C-216/20)

(Sprawy połączone C-197/20 i C-216/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja taryfowa – Nomenklatura scalona – Podpozycje taryfowe 1521 90 91 i 1521 90 99 – Wykładnia not wyjaśniających do podpozycji 1521 90 99 – Wosk pszczeli wytopiony i ponownie zestalony przed przywozem]

(2022/C 2/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: KAHL G.m.b.H. & Co. K.G. (C-197/20) i C.E. Roeper GmbH (C-216/20)

Strony przeciwne: Hauptzollamt Hannover (C-197/20) i Hauptzollamt Hamburg (C-216/20)

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1101/2014 z dnia 16 października 2014 r. i z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1754 z dnia 6 października 2015 r., należy interpretować w ten sposób, że wosk pszczeli, który wytopiono i z którego przy wytapieniu mechanicznie usunięto część ciał obcych, a następnie zestalono w celu uformowania bloków lub arkuszy, jest objęty podpozycją 1521 90 99 tej nomenklatury, dotyczącą wosków „pozostałych”, nie zaś podpozycją 1521 90 91 wspomnianej nomenklatury, dotyczącą wosków „surowych”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2020.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 28 października 2021 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – Postępowania wszczęte przez A Oy (C-221/20), B Oy (C-223/20)

(Sprawy połączone C-221/20 i C-223/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Dyrektywa 92/83/EWG – Podatki akcyzowe – Piwo – Artykuł 4 ust. 2 – Możliwość stosowania obniżonych stawek podatku akcyzowego do piwa produkowanego przez niezależne małe browary – Traktowanie dwóch lub więcej małych browarów jako jednego niezależnego małego browaru – Obowiązek transpozycji]

(2022/C 2/11)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Skarżące: A Oy (C-221/20), B Oy (C-223/20)

Przy udziale: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które wdroży przewidzianą w art. 4 ust. 1 tej dyrektywy możliwość stosowania obniżonych stawek podatku akcyzowego do piwa produkowanego przez niezależne małe browary, nie jest jednak zobowiązane do traktowania dwóch lub więcej małych browarów, które współpracują i których łączna produkcja roczna nie przekracza 200 000 hl, jako jednego niezależnego małego browaru.

(¹) Dz.U. C 262 z 10.8.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt B / X-Beteiligungsgesellschaft mbH

(Sprawa C-324/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2006/112 WE – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Świadczenie usług – Artykuł 63 – Wymagalność VAT – Artykuł 64 ust. 1 – Pojęcie „świadczenia związanego z płatnością rat” – Świadczenie o charakterze jednorazowym płatne w ratach – Artykuł 90 ust. 1 – Obniżenie podstawy opodatkowania – Pojęcie „niewywiązania się z płatności”]

(2022/C 2/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt B

Strona przeciwna: X-Beteiligungsgesellschaft mbH

Sentencja

- 1) Artykuł 64 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że świadczenie usług o charakterze jednorazowym, w przypadku którego wynagrodzenie jest płatne w ratach, nie jest objęte zakresem stosowania tego przepisu.
- 2) Artykuł 90 ust. 1 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku porozumienia o rozłożeniu płatności na raty braku zapłaty jednej z rat wynagrodzenia przed jej wymagalnością nie można uznać za niewywiązanie się z płatności w rozumieniu tego przepisu i z tego względu nie może on prowadzić do obniżenia podstawy opodatkowania.

(¹) Dz.U. C 313 z 21.9.2020.